

Kurban Ederim Beni

– mihrimah · 11 Eylül 2017

KURBAN EDERİM BENİ

Nasıl geçmiş asırlar Âdem Nebiden beri
Bütün Resuller vermiş Haktan aynı haberi
İlahi emirleri yaşayan olmuş mutlu
Kalpten tevekkül eden yarınından umutlu
Herkes kendi rolünü iradesiyle yazmış
Köleliği unutup efendisine kızmış
Güneş gülümseyince goncalar açar gülde
O zaman neşeyi gör aşkla yanan bülbülde
Giderim ben sessizce kalbim sen müsterih ol
Yâre alır götürür işte bu müstakîm yol
Yaşanan her anıma dünya bir çilehane
Zikreden yüreğime sinemdir semahane
Yalan dili kirletmiş tükürükle çıkmıyor
Aşka inanmayanı volkan bile yakmıyor
Karanlığa düşmeden gecenin kenarında
Sonsuzluğa yürürüm yanıp aşkın narında
Yürekte çıkan yangın çölleri bile yakar
Aşkla yanan her şeye gönül gözüyle bakar
Alınıp incinmeyin sakın siz sözlerimden
Düşürün gözünüzü boş bakan gözlerimden
Yeşil denizler aşıp gökleri geçtiğim gün
Hayat bayram yeridir ölüm nefsime düğün
Ay güneşten kamaşan gözünü ovalarken
Zamanların peşinden ecelim kovalarken
Kurban ederim beni dünya kalırsın yetim
Yaşarken bilmeyenler o gün bilir kıymetim

13-10-2014

Şair, Burhan AKSU